

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010228
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5413010228.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 25. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu prejednal odvolanie obžalovanej Y. V. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/95/2013 z 26.10.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/95/2013 z 26.10.2015.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovanú Y. V., nar. XX.X.XXXX v G., bytom N. L., I. E. XXX/X, prechodne bytom N. L., O. XXXX/XX,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Pv 289/12 z 10.12.2013 pre skutok, že:

v Dolnom Kubíne a všade tam, kde sa zdržiavala v období od 1.8.2011 do súčasnej doby, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti, ktorej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2P/180/2007 z 20.6.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/55/2008 zo dňa 11.11.2008, 4P/93/2011 zo dňa 7.8.2014, 6C/24/2014 zo dňa 30.9.2015 na syna U., nar. XX.X.XXXX sumou 1.900,-Sk, t.j. 63,07 Eur mesačne, následne od 28.2.2013 sumou 30,-Eur mesačne a na syna N., nar. XX.X.XXXX sumou 2.300,-Sk, t.j. 76,35 Eur, následne od 18.2.2014 do 31.5.2015 sumou 30,-Eur mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca H. V., nar. XX.XX.XXXX a následne k rukám U. a N. V., vyživovaciu povinnosť si vôbec neplnila, pričom o pravidelný príjem prišla vlastnou vinou, nakoľko v rozhodnom období bola viackrát zamestnaná a pracovný pomer bol vždy ukončený dohodou alebo okamžitým skončením, nakoľko obvinená sa do práce nedostavila, teda vážny záujem o prácu neprejavovala, čo je preukázané aj dvojnásobným vyradením z evidencie nezamestnaných z dôvodu nespolupráce obvinenej, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, používa mobilný telefón, teda mala príjem aspoň na úhradu minimálneho výživného, čo však neuhradila, čím jej vznikol dlh na výživnom v prospech syna U. od 1.8.2011 do 26.10.2015 vo výške 2.158,33 Eur a v prospech syna N. od 1.8.2011 do 31.5.2015 vo výške 2.816,85 Eur,

kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.,

pretože zanikla trestnosť činu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná Y. V. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Za uvedený trestný čin jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila prostredníctvom svojej obhajkyne. V odvolaní uviedla, že nepopiera, že neuhradila výživné ani v rozsahu ako bolo určené súdom, a ani v minimálnej výške. Z jej strany však nešlo o úmysel, ale dôvodom boli objektívne skutočnosti, na ktoré poukázala v odvolaní. Poukázala pritom na svoje možnosti zamestnať sa a na svoje zárobkové možnosti v období, kedy neplatila výživné. S poukazom na možnosti zamestnať sa nesúhlasí s tvrdením, že prišla o pravidelný príjem svojou vinou. Poukázala aj na ďalšiu skutočnosť, a to že bol vyhlásený konkurz na jej majetok. Z tohto dôvodu už nemohla žiadnym spôsobom nakladať so svojim majetkom. Vykonané dôkazy neodôvodňujú záver o úmyselnom konaní z jej strany. V rámci odvolacieho konania obžalovaná predložila krajskému súdu doklady, z ktorých vyplýva, že zo strany konkurzného správcu JUDr. Radovana Birku bolo v celom rozsahu uhradené výživné na jej synov U. a N.. U syna N. došlo k úhrade výživného v celej čiastke vo výške 2.816,85 Eur a u syna U. došlo k úhrade výživného v celej čiastke vo výške 2.158,33 Eur. Takto bolo určené zameškané výživné rozsudkom prvostupňového súdu. Vzhľadom k tomu, že uhradila zameškané výživné v celom rozsahu, navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a spod obžaloby ju oslobodil z dôvodu, že zanikla trestnosť činu.

Krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. výroky napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je najmä vzhľadom na dôkazy predložené krajskému súdu v odvolacom konaní dôvodné.

Ako už bolo vyššie konštatované, krajský súd prihliadal na nové dôkazy, ktoré predložila obžalovaná v rámci odvolacieho konania, keď tieto oboznámil ich čítaním na verejnom zasadnutí. Z písomných potvrdení obidvoch synov obžalovanej, ako aj predloženého výpisu z účtu bolo bezpečne preukázané, že obžalovaná uhradila zameškané výživné v celom rozsahu, a to pokiaľ ide o syna U. vo výške 2.158,33 Eur a pokiaľ ide o syna N. vo výške 2.816,85 Eur.

Pokiaľ ide o dôkazy vykonané pred prvostupňovým súdom, tento vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel aj k správnej závere o vine obžalovanej. Aj podľa názoru krajského súdu bola vina obžalovanej bezpečne preukázaná, a preto sa nestotožňuje s jej odvolacími námietkami, že v jej prípade nebolo preukázané zavinenie. V tomto smere odkazuje krajský súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré považuje za podrobné a zrozumiteľné a s ktorým sa stotožňuje.

Vzhľadom na zmenu dôkaznej situácie, ku ktorej došlo v odvolacom konaní - keď bolo bezpečne a jednoznačne preukázané, že obžalovaná uhradila v celom rozsahu zameškané výživné, dospel krajský súd k záveru, že v posudzovanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre zánik trestnosti prečinu zanedbania povinnej výživy v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Z ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vyplýva, že trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Zo spisu vyplýva, že trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a že došlo k uhradeniu zameškaného výživného skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Krajský súd sa preto po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí stotožnil s návrhom prokurátora a obhajkyne obžalovanej a po zrušení napadnutého rozsudku prvostupňového súdu obžalovanú Y. V. oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por., a to z dôvodu, že trestnosť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., pre ktorý bola stíhaná, zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.